

66829/1

**SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL FINANCES
ET SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL JUSTICE**

**Arrêté royal portant exécution de
l'article 29, §§ 3 et 4, du Code
d'Instruction Criminelle**

**Philippe, ROI DES BELGES,
A tous, présents et à venir, Salut.**

Vu le Code d'Instruction Criminelle,
l'article 29, §§ 3 et 4, modifié par
l'article 3 de la loi du 5 mai 2019 ;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances,
donné le 5 novembre 2019 et le 8
novembre 2019 ;

Vu l'accord du Ministre du Budget,
donné le 29 novembre 2019 ;

Vu l'analyse d'impact de la
réglementation, réalisée
conformément à l'article 6, § 1er, de la
loi du 15 décembre 2013 portant des
dispositions diverses concernant la
simplification administrative ;

Vu l'avis n° ... du Conseil d'État,
donné le ... en application de l'article
84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le
Conseil d'Etat, coordonnées le 12
janvier 1973;

Sur la proposition du Ministre de la
Justice et du Ministre des Finances et
de l'avis des Ministres qui en ont
délibéré en Conseil,

CONSEIL D'ETAT
LEGISLATION

17 -12- 2019

RAAD VAN STATE
WETGEVING

**FEDERALE OVERHEIDSDIENST
FINANCIËN EN FEDERALE
OVERHEIDSDIENST JUSTITIE**

**Koninklijk besluit tot uitvoering van
artikel 29, §§ 3 en 4, van het Wetboek
van Strafvordering**

**Filip, KONING DER BELGEN,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen
zullen, Onze Groet.**

Gelet op het Wetboek van
Strafvordering, artikel 29, §§ 3 en 4,
gewijzigd bij artikel 3 van de wet van 5
mei 2019;

Gelet op het advies van de Inspecteur
van Financiën, gegeven op 5
november 2019 en op 8 november
2019 ;

Gelet op het akkoord van de Minister
van Begroting, gegeven op 29
november 2019 ;

Gelet op de
regelgevingsimpactanalyse uitgevoerd
overeenkomstig artikel 6, § 1er, van de
wet van 15 december 2013 houdende
diverse bepalingen inzake
administratieve vereenvoudiging;

Gelet op advies nr. ... van de Raad van
State, gegeven op ..., met toepassing
van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van
de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van
Justitie en de Minister van Financiën
en op het advies van de in Raad
vergaderde Ministers,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Les faits visés à l'article 29, § 3, du Code d'Instruction criminelle, dont l'examen fait apparaître des indices sérieux de fraude fiscale grave, organisée ou non, qui constituent des infractions pénales aux termes des lois fiscales et des arrêtés pris pour leur exécution, doivent répondre à au moins un des critères suivants :

- les faits se caractérisent par leur caractère sérieux et organisé;
- les faits pour lesquels il existe des indices sérieux qu'ils soient connexes à des infractions de droit commun comportant un volet financier, économique, fiscal ou social grave ou des éléments sérieux de corruption ;
- les faits pour lesquels des actes d'enquête judiciaires, qui contiennent une mesure contraignante, devraient être entrepris ;
- les faits pour lesquels il existe des indices sérieux qu'ils servent à financer les activités d'un groupe terroriste ou d'une organisation criminelle.

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er janvier 2020.

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. De feiten bedoeld in artikel 29, § 3, van het Wetboek van Strafvordering, waarvan het onderzoek aanwijzingen van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, die naar luid van de belastingwetten en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten strafrechtelijke inbreuken zijn, aan het licht brengt, moeten beantwoorden aan minstens één van de volgende criteria:

- de feiten kenmerken zich door het ernstige en georganiseerde karakter ervan;
- het betreft feiten waarvoor er ernstige aanwijzingen zijn dat zij samenhangend zijn met gemeenrechtelijke misdrijven met een ernstig financieel, economisch, fiscaal of sociale component of ernstige elementen van corruptie;
- het betreft feiten waarvoor gerechtelijke opsporingshandelingen, die een dwangmaatregel inhouden, moeten worden uitgevoerd;
- het betreft feiten waarvoor er ernstige aanwijzingen zijn dat zij dienen ter financiering van de activiteiten van een terroristische groep of criminele organisatie.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2020.

Art. 3. Le ministre qui a la Justice dans ses attributions et le ministre qui a les Finances dans ses attributions sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à

Art. 3. De minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Financiën zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te

Par le Roi :
Le Vice-Premier Ministre et
Ministre de la Justice,

Van Koningswege:
De Vice-eersteminister en Minister
van Justitie

Koen GEENS

ROYAUME DE BELGIQUE**KONINKRIJK BELGIË****SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL JUSTICE****FEDERALE OVERHEIDSDIENST
JUSTITIE**

**Projet d'arrêté royal portant
exécution de l'article 29, §§ 3 et 4,
du Code d'Instruction Criminelle**

**Ontwerp van koninklijk besluit tot
uitvoering van artikel 29, §§ 3 en 4,
van het Wetboek van Strafvordering**

RAPPORT AU ROI**VERSLAG AAN DE KONING**

Sire,

Sire,

Le présent arrêté royal soumis à votre signature tend à porter exécution du paragraphe 4 de l'article 29 du Code d'Instruction criminelle, modifié par la loi du 5 mai 2019 portant des dispositions diverses en matière pénale et en matière de cultes, et modifiant la loi du 28 mai 2002 relative à l'euthanasie et le Code pénal social.

Cette disposition s'inscrit dans les modifications que la loi du 5 mai 2019 apporte à la procédure « Una Via » en droit pénal fiscal.

La loi du 5 mai 2019 a mis en place un nouveau mécanisme « Una Via » afin de remédier aux effets de l'arrêt de la Cour constitutionnelle du 3 avril 2014 annulant les articles 3, 4 et 14 de la loi du 20 septembre 2012 instaurant le principe « Una Via » dans le cadre de la poursuite des

Het koninklijk besluit dat U ter ondertekening wordt voorgelegd, strekt ertoe uitvoering te geven aan paragraaf 4 van artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen in strafzaken en inzake erediensten, en tot wijziging van de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie en van het Sociaal Strafwetboek.

De voormelde bepaling past in het kader van de wijzigingen die bij de wet van 5 mei 2019 in het fiscaal strafrecht werden aangebracht aan de "una via"-procedure in het fiscaal strafrecht.

Bij de wet van 5 mei 2019 werd een nieuw "una via"-mechanisme ingevoerd teneinde de gevolgen te verhelpen van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 3 april 2014 waarbij de artikelen 3, 4 en 14 van wet van 20 september 2012 tot instelling van het "una via"-principe in de

infractions à la législation fiscale et majorant les amendes pénales fiscales et afin de se conformer à la jurisprudence récente de la Cour européenne des droits de l'homme et de la Cour de justice des communautés européennes portant sur le principe *non bis in idem*.

Les paragraphes du nouvel article 29 s'articulent comme suit :

Le nouveau paragraphe premier reprend l'alinéa premier et l'alinéa 4 de l'ancien article 29. Cette disposition reprend le principe général de la dénonciation émanant des autorités constituées, des fonctionnaires et des officiers publics.

Le nouveau paragraphe 2 reprend l'alinéa deux de l'ancien article 29. Cette disposition précise que les infractions de droit pénal fiscal ne peuvent être communiquées par l'administration fiscale au ministère public sans autorisation du conseiller général.

Le paragraphe 3 de l'article 29 prescrit que l'administration fiscale doit dénoncer les faits dont l'examen fait apparaître des indices sérieux de fraude fiscale grave, organisée ou non, au procureur du Roi et ce, sans préjudice de l'application du paragraphe 2. Ce qui signifie que la concertation est obligatoire entre le procureur du Roi et l'administration fiscale sur les dossiers reposant sur des indices de fraude fiscale grave, organisée ou non, qui ont été

vervolg van overtredingen van de fiscale wetgeving en tot verhoging van de fiscale penale boetes werden vernietigd en teneinde in overeenstemming te zijn met de recente rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en van het Hof van Justitie van de Europese Unie met betrekking tot het '*non bis in idem*'-beginsel.

De paragrafen van het nieuwe artikel 29 hebben de volgende inhoud:

De nieuwe paragraaf 1 herneemt het eerste en het vierde lid van het oude artikel 29. Deze bepaling herneemt het algemene beginsel van de melding door de gestelde overheden, de ambtenaren en de openbare officieren.

De nieuwe paragraaf 2 herneemt het tweede lid van het oude artikel 29. In deze bepaling wordt verduidelijkt dat de belastingadministratie de misdrijven van fiscaal strafrecht niet zonder de machtiging van de adviseur-generaal ter kennis kan brengen van het openbaar ministerie.

In paragraaf 3 van artikel 29 is bepaald dat de belastingadministratie de feiten waarvan het onderzoek aanwijzingen van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, aan het licht brengt, moet aangeven bij aan de procureur des Konings, en dit onverminderd de toepassing van paragraaf 2. Dat wil zeggen dat de procureur des Konings en de belastingadministratie verplicht overleg moeten plegen over de door de belastingadministratie aangegeven dossiers op grond van aanwijzingen

dénoncés par l'administration fiscale.

Dans le cadre du paragraphe 3, le procureur du Roi doit décider s'il poursuit les faits soumis à la concertation ou non, ce qui permet d'éviter les doubles poursuites. C'est le procureur du Roi qui fait d'abord le choix de suivre la voie pénale ou non. Une répartition est donc opérée entre, d'une part, les dossiers de fraude fiscale relativement simple qui peuvent être efficacement traités par la voie administrative et, d'autre part, les cas de fraude fiscale plus importants qui nécessitent l'intervention du pouvoir judiciaire pour la mise en œuvre d'actes d'enquête.

Avec la nouvelle loi, la concertation a un caractère obligatoire pour les faits dont l'examen fait apparaître des indices sérieux de fraude fiscale grave, organisée ou non.

Enfin, l'article 29, paragraphe 4, habilite le Roi à fixer ces critères auxquels répondent les faits de fraude fiscale grave, organisée ou non, qui doivent être dénoncés. Ce paragraphe prévoit que les critères seront repris dans un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

Durant les débats parlementaires portant sur la loi du 5 mai 2019, la question s'est posée de savoir si les critères devaient être déterminés dans un arrêté royal ou bien fixés dans une loi. Les discussions ont été

van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd.

In het kader van paragraaf 3 moet de procureur des Konings beslissen of hij al dan niet een vervolging instelt tegen de feiten die voor overleg zijn voorgelegd, waardoor dubbele vervolging kan worden voorkomen. Het is de procureur des Konings die eerst de keuze maakt om al dan niet de strafrechtelijke weg te volgen. Derhalve wordt overgegaan tot een verdeling tussen de vrij eenvoudige dossiers van fiscale fraude die op doeltreffende wijze langs de administratieve weg kunnen worden behandeld en de gewichtigere gevallen van fiscale fraude waarvoor een tussenkomst van de rechterlijke macht vereist is voor de uitvoering van onderzoekshandelingen.

Met de nieuwe wet is het overleg verplicht voor de feiten waarvan het onderzoek aanwijzingen van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, aan het licht brengt.

Tot slot wordt de Koning in artikel 29, paragraaf 4, gemachtigd om deze criteria te bepalen waaraan de feiten van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, die moeten worden aangegeven, beantwoorden. Die paragraaf voorziet erin dat de criteria zullen worden opgenomen in een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Tijdens de parlementaire debatten met betrekking tot de wet van 5 mei 2019 werd gevraagd of de criteria moesten worden bepaald in een koninklijk besluit ofwel worden vastgelegd in een wet. De

complétées par des auditions qui ont donné un éclairage sur ce sujet. Les personnes auditionnées ont souligné que la détermination des critères dans un arrêté royal permet de la flexibilité. Les travaux préparatoires indiquent à cet égard que *les nouveaux phénomènes de fraude doivent pouvoir être incorporés dans la définition*. Les auditions rappellent que les critères ne bénéficient qu'à l'administration fiscale chargée de déterminer quels dossiers devront être soumis à la concertation.

Le texte qui a été adopté concilie les différents points de vue. Les auditions indiquent en effet que *le fait de reprendre les critères dans la loi elle-même ne ferait qu'alourdir la réglementation*. De cette façon, il a été souligné *que le paragraphe 5 vise à détecter, par exemple, de nouveaux phénomènes de fraude au moyen de la concertation stratégique. Il est possible que l'on souhaite également soumettre à la concertation un dossier concernant un nouveau phénomène de fraude. Le cas échéant, il suffit de modifier l'arrêté royal, ce qui est plus simple qu'une modification législative. Il serait cependant souhaitable de parler, dans le paragraphe 4, d'un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres plutôt que d'un simple arrêté royal* (Doc. parl., Chambre, sess. ord., 2018-2019, doc. n° 54-3515/005, p.82).

Ces critères constituent des critères d'organisation qui doivent permettre à l'administration fiscale de

besprekingen werden aangevuld met hoorzittingen die een licht hebben geworpen op het onderwerp. De gehoorde personen onderstreepten dat het bepalen van de criteria in een koninklijk besluit flexibiliteit biedt. In de voorbereidende werkzaamheden staat in dat verband dat *de nieuwe fraudefenomenen in de definitie moeten kunnen worden opgenomen*. Tijdens de hoorzittingen werd erop gewezen dat de criteria enkel nuttig zijn voor de belastingadministratie die moet bepalen welke dossiers aan het overleg moeten worden voorgelegd.

De tekst die werd aangenomen, verzoent de verschillende standpunten. Tijdens de hoorzittingen werd immers gezegd dat *het opnemen van de criteria in de wet zelf [...] het geheel [...] alleen maar logger [zal] maken*. Zo werd er op gewezen dat *paragraaf 5 ertoe strekt om uit het strategisch overleg bijvoorbeeld nieuwe fraudefenomenen te detecteren. Het is mogelijk dat men een dossier dat beantwoordt aan een nieuw fraudefenomeen ook aan het overleg zou willen voorleggen. In voorkomend geval dient enkel het koninklijk besluit [te] worden gewijzigd, wat eenvoudiger is dan een wetswijziging. Het zou evenwel een goede zaak zijn, mocht in paragraaf 4 sprake zijn van een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad in plaats van een koninklijk besluit* (Gedr. St., Kamer, gewone zitting, 2018-2019, doc. nr. 54-3515/005, blz. 82).

Het betreft organisatiecriteria die het voor de belastingadministratie mogelijk moeten maken te bepalen

déterminer quels sont les dossiers à apporter à la concertation (*Doc. parl.*, Chambre, sess. ord., 2018-2019, doc. n° 54-3515, p. 73), c'est-à-dire les dossiers qui comportent des indices sérieux de fraude fiscale grave, organisée ou non.

Ceux-ci sont donc définis dans l'article 1er de l'arrêté royal. Le second article comporte une disposition relative à l'entrée en vigueur du présent arrêté royal. La dernière disposition contient l'article d'exécution.

Par ailleurs, la loi du 5 mai 2019 a introduit un nouvel article 29*bis* dans le Code d'Instruction Criminelle. Cette disposition oblige le procureur du Roi à informer le ministre des Finances ou le service qu'il désigne des indices de fraude fiscale révélés par une enquête pénale et à accorder consultation et copie du dossier sauf si des enquêtes pénales en cours risquent de s'en trouver compromises. Dès lors, si une enquête pénale démarre suite à une plainte déposée au parquet ou une plainte avec constitution de partie civile effectuée auprès du juge d'instruction, l'administration fiscale sera de toute façon impliquée dans la procédure.

Commentaire des articles

Article 1er

welke dossiers overleg vergen (*Gedr. St.*, Kamer, gewone zitting, 2018-2019, doc. nr. 54-3515, blz. 73), met andere woorden welke dossiers aanwijzingen bevatten van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd.

De criteria in kwestie worden dus omschreven in artikel 1 van het koninklijk besluit. Het tweede artikel bevat een bepaling betreffende de inwerkingtreding van dit koninklijk besluit. De laatste bepaling bevat het uitvoeringsartikel.

Voorts werd bij de wet van 5 mei 2019 een nieuw artikel 29*bis* ingevoegd in het Wetboek van Strafvordering. Dat artikel verplicht de procureur des Konings om de minister van Financiën of de dienst die hij aanwijst op de hoogte te brengen van de aanwijzingen van belastingfraude die aan het licht worden gebracht door een strafonderzoek en om inzage en afschrift van het dossier te verlenen tenzij lopende strafrechtelijke onderzoeken daardoor in gevaar kunnen worden gebracht. Wanneer een strafrechtelijk onderzoek wordt opgestart naar aanleiding van een bij het parket neergelegde klacht of een klacht met burgerlijke partijstelling wordt neergelegd bij de onderzoeksrechter, zal de belastingadministratie in elk geval worden betrokken in de procedure.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

L'article 1er de l'arrêté royal détermine quels sont les critères non cumulatifs auxquels doivent répondre les faits dont l'examen fait apparaître des indices sérieux de fraude fiscale grave, organisée ou non.

Ces critères sont les suivants :

- les faits se caractérisent par leur caractère sérieux et organisé;
- les faits pour lesquels il existe des indices sérieux qu'ils soient connexes à des infractions de droit commun comportant un volet financier, économique, fiscal ou social grave ou des éléments sérieux de corruption ;
- les faits pour lesquels des actes d'enquête judiciaires, qui contiennent une mesure contraignante, devraient être entrepris ;
- les faits pour lesquels il existe des indices sérieux qu'ils servent à financer les activités d'un groupe terroriste ou d'une organisation criminelle.

Le caractère organisé des faits visé par le premier critère suppose l'utilisation de constructions ou de mécanismes complexes qui usent parfois des procédés à dimension internationale. La gravité des faits dénoncés visent entre autres les contribuables qui commettent des infractions aux lois fiscales et aux arrêtés pris pour leur exécution, volontairement et de manière répétée, et/ou qui commettent de multiples infractions. Les faits peuvent également être considérés

In artikel 1 van het koninklijk besluit wordt bepaald aan welke niet-cumulatieve criteria de feiten waarvan het onderzoek aanwijzingen van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, aan het licht brengt, moeten beantwoorden.

Het gaat om de volgende criteria:

- de feiten kenmerken zich door het ernstig en georganiseerde karakter ervan;
- het betreft feiten waarvoor er ernstige aanwijzingen zijn dat zij samenhangend zijn met gemeenschappelijke misdrijven met een ernstig financieel, economisch, fiscaal of sociale component of ernstige elementen van corruptie;
- het betreft feiten waarvoor gerechtelijke opsporingshandelingen, die een dwangmaatregel inhouden, moeten worden uitgevoerd;
- het betreft feiten waarvoor er ernstige aanwijzingen zijn dat zij dienen ter financiering van de activiteiten van een terroristische groep of criminele organisatie.

Het georganiseerde karakter van de feiten bedoeld in het eerste criterium veronderstelt het gebruik van complexe constructies of mechanismen, eventueel met een internationale dimensie. De ernst van de gemelde feiten viseert onder andere belastingplichtigen die moedwillig herhaaldelijk en/of meervoudige inbreuken plegen op de belastingwetten en de ter uitvoering ervan genomen besluiten. Feiten kunnen ook als ernstig worden beschouwd wanneer de fraude wordt

comme sérieux lorsque la fraude est liée à la production et/ou à l'utilisation de faux documents, à l'étendue du montant de l'opération et au caractère anormal de ce montant au regard des activités ou des fonds propres du contribuable, etc. .. En ce qui concerne le premier critère, ces deux éléments, sérieux et organisés, doivent être présents.

Le projet d'arrêté royal fait également référence à d'autres infractions graves dans le second critère. Il s'agit des faits connexes à des infractions de droit commun comportant un volet financier, économique, fiscal ou social grave ou des éléments sérieux de corruption. Ce critère se retrouve dans le rapport portant sur les Panama Papers et la fraude fiscale internationale. Dans ce rapport, il est entre autres établi que « *la combinaison avec d'autres infractions* » peut être un critère élémentaire de distinction « Una Via » (Doc. parl., Chambre, sess. ord., 2017-2018, doc. n° 54-2749/001, p. 97).

Le troisième critère repose sur un schéma qui avait déjà été proposé au moment de la mise en place de la procédure « Una Via » en 2012 dans lequel une distinction est faite entre la fraude ordinaire et grave.

Ce critère a également été précisé par la circulaire n° 11/2012 du Collège des procureurs généraux près les Cours d'appel et portant sur la loi du 20 septembre 2012 instaurant le principe « Una Via » dans la cadre de la poursuite des infractions à la législation fiscale et

begaan met aanmaak en/of gebruik van valse stukken, de omvang van het bedrag van de verrichting en het abnormaal karakter van dit bedrag gelet op de activiteiten of het eigen vermogen van de belastingplichtige, enz.. Wat het eerste criterium betreft moeten deze beide elementen, zijnde ernstig en georganiseerd voorhanden zijn.

In het ontwerp van koninklijk besluit wordt in het tweede criterium ook verwezen naar andere ernstige misdrijven. Het gaat om feiten in samenhang met gemeenrechtelijke misdrijven met een ernstige financiële, economische, fiscale of sociale component of ernstige elementen van corruptie. Dat criterium is vermeld in het verslag betreffende de Panama Papers en de internationale fiscale fraude. In dat verslag staat dat onder andere “*de combinatie met andere misdrijven*”, een elementair onderscheidend “Una Via”-criteria kunnen zijn (Gedr. St., Kamer, gewone zitting, 2017-2018, doc. nr. 54-2749/001, blz. 97).

Het derde criterium stoelt op een schema dat reeds werd voorgesteld bij de invoering van de “una via”-procedure in 2012 en waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen gewone fraude en ernstige fraude.

Dat criterium werd ook verduidelijkt in omzendbrief nr. 11/2012 van het College van procureurs-generaal bij de hoven van beroep betreffende de wet van 20 september 2012 tot instelling van het “una via”-principe in de vervolgingen van overtredingen van de fiscale wetgeving en tot

majorant les amendes pénales fiscales.

Suivant cette circulaire, les dossiers de fraude fiscale (les) plus graves, qui nécessitent les moyens d'enquête du pouvoir judiciaire ou des mesures particulières (perquisitions, privation de liberté, ...) seront traités par le ministère public, le cas échéant avec les juges d'instruction et feront l'objet de sanctions pénales.

La circulaire poursuit en indiquant qu'en règle générale, la voie judiciaire ne sera utilisée qu'en cas de fraude fiscale grave et/ou organisée et /ou nécessitant des moyens particuliers de recherche ou des mesures notamment portant atteinte aux libertés individuelles (COL n° 11/2012, p. 14 et 16).

C'est sur ces principes que reposent également la procédure mise en place par la loi du 5 mai 2019. Les travaux préparatoires de celle-ci indiquent que les cas de fraude fiscale les plus simples ou ceux qui ne requièrent pas de recourir aux moyens dont disposent les autorités judiciaires seront traités par la voie administrative. Ils précisent également que les dossiers dont l'examen fait apparaître des indices de fraude fiscale plus grave répondant aux critères définis par le Roi feront, quant à eux, l'objet d'une dénonciation au procureur du Roi. (Doc. parl., Chambre, sess. ord.,

verhoging van de fiscale penale boetes.

Volgens die omzendbrief worden de meer ernstige fiscale fraudedossiers die de onderzoeksmiddelen van de rechterlijke macht of bijzondere maatregelen (huiszoekingen, vrijheidsbeneming...) vereisen, [...] door het openbaar ministerie behandeld, in voorkomend geval samen met de onderzoeksrechters, en hiervoor worden strafrechtelijke straffen opgelegd.

Verder staat in de omzendbrief dat [a]lgemeen [...] de gerechtelijke procedure enkel [wordt] gevolgd ingeval van ernstige en/of georganiseerde fiscale fraude en/of die bijzondere opsporingsmiddelen of maatregelen vereist die afbreuk doen aan de individuele vrijheden, enerzijds, en indien dit een gerechtelijk onderzoek rechtvaardigt, anderzijds." (COL nr. 11/2012, blz. 14 en 16)

De procedure die werd ingevoerd bij de wet van 5 mei 2019 stoelt eveneens op die principes. In de voorbereidende werkzaamheden van die wet is vermeld dat [...] de meest eenvoudige gevallen van fiscale fraude of de gevallen waarvoor geen gebruik moet worden gemaakt van de middelen waarover de gerechtelijke overheden beschikken langs de administratieve weg [zullen] worden behandeld, zoals thans reeds het geval is. Er is ook in verduidelijkt dat [d]e dossiers waarvan het onderzoek aanwijzingen van ernstigere fiscale fraude aan het licht brengt die beantwoorden aan de door de Koning

2018-2019, doc. n° 54-3515/001, p. 7 et 8).

L'arrêté royal vise les faits pour lesquels des actes d'enquête judiciaires, qui contiennent une mesure contraignante, *devraient être entrepris*. En effet, au moment de la dénonciation des faits par l'administration fiscale au procureur du Roi, le dossier ne fait pas encore l'objet d'une enquête pénale ce qui signifie qu'aucun acte d'enquête judiciaire ne peut avoir été posé.

Le dernier critère porte sur le financement des organisations terroristes ou criminelles. Ces faits constituent une menace importante pour l'intégrité du système financier et relèvent de la catégorie des infractions graves étant donné que celles-ci punissent le fait de fournir des fonds et des autres biens dans l'intention de les voir utilisés illégalement en sachant qu'ils seront utilisés, en tout ou en partie en vue de commettre un ou plusieurs actes terroristes ou criminelles.

Les critères proposés ne sont pas cumulatifs. L'administration fiscale, qui constate que les faits répondent à un ou plusieurs critères proposés, doit communiquer le dossier au procureur du Roi.

bepaalde criteria worden aangegeven bij de procureur des Konings. (Gedr. St., Kamer, gewone zitting., 2018-2019, doc. nr. 54-3515/001, blz. 7 en 8).

Het koninklijk besluit viseert de feiten waarvoor gerechtelijke opsporingshandelingen, die een dwangmaatregel inhouden, moeten worden uitgevoerd. Immers, op het ogenblik van de melding van de feiten door de belastingadministratie aan de procureur des Konings kan nog geen onderzoekshandeling gesteld zijn aangezien het dossier nog niet het voorwerp uitmaakt van een strafrechtelijk onderzoek.

Het laatste criterium heeft betrekking op de financiering van terroristische of criminele organisaties. De feiten in kwestie vormen een aanzienlijke dreiging voor de integriteit van het financieel systeem en behoren tot de categorie van de ernstige misdrijven aangezien zij het aanreiken van fondsen en andere vermogensbestanddelen met het voornemen om deze vermogensbestanddelen op een illegale wijze aan te wenden, wetende dat zij zullen worden aangewend, hetzij in hun geheel of gedeeltelijk, met het oog op het plegen van één of meerdere terroristische of criminele daden.

De voorgestelde criteria zijn niet cumulatief. De belastingadministratie die vaststelt dat de feiten beantwoorden aan een of meerdere van de voorgestelde criteria, moet het dossier melden aan de procureur des Konings.

Les travaux préparatoires de la loi du 5 mai 2019 indiquent à cet égard *que l'objectif est en effet de porter à la concertation des dossiers le plus tôt possible afin d'éviter de possibles doubles enquêtes. Il n'est donc pas requis que l'administration fiscale ait déjà fait toute l'enquête. C'est pourquoi le projet de texte précise que les dossiers dénoncés sont ceux dont l'examen fait apparaître des "indices" de fraude grave* (Doc. parl., Chambre, sess. ord., 2018-2019, doc. n° 54-3515/001, p. 8).

L'article 29, paragraphe 3, aliéna 1er, établit que l'administration fiscale doit dénoncer les faits dont l'examen fait apparaître des indices sérieux de fraude fiscale grave, organisée ou non. Certains faits pourraient très bien ne pas constituer de la fraude fiscale grave après que l'administration fiscales les ait dénoncés au procureur du Roi.

Les critères ne sont pas une condition de validité de la concertation. Ils permettent d'aider l'administration fiscale à déterminer quels sont les dossiers à transmettre obligatoirement au ministère public. La communication de ces dossiers au ministère public ne signifie pas que ceux-ci feront nécessairement l'objet de poursuites pénales. Le ministère public reste libre de poursuivre les faits et il communique cette décision

In de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 5 mei 2015 staat in dat verband *dat de bedoeling immers erin bestaat dossiers zo vroeg mogelijk aan het overleg voor te leggen teneinde mogelijke dubbele onderzoeken te voorkomen. Het is dan ook niet vereist dat de belastingadministratie reeds het volledige onderzoek heeft gedaan. Daarom wordt in de ontworpen tekst verduidelijkt dat de gemelde dossiers de dossiers zijn waarvan het onderzoek "aanwijzingen" van ernstige fraude aan het licht brengt.* (Gedr. St., Kamer, gewone zitting, 2018-2019, doc. nr. 54-3515/001, blz. 8).

In artikel 29, paragraaf 3, eerste lid, is bepaald dat de belastingadministratie de feiten waarvan het onderzoek aanwijzingen van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, aan het licht brengt, moet aangeven, en dit onverminderd de toepassing van paragraaf 2. Het is evenwel mogelijk dat bepaalde feiten geen feiten van ernstige fiscale fraude blijken te zijn nadat de belastingadministratie ze heeft aangegeven bij de procureur des Konings.

De criteria zijn geen geldigheidsvoorwaarde voor het overleg. Zij kunnen de belastingadministratie helpen om te bepalen welke dossiers verplicht moeten worden aangegeven bij het openbaar ministerie. De melding van die dossiers aan het openbaar ministerie betekent niet dat zij noodzakelijkerwijze zullen leiden tot strafrechtelijke vervolgingen. Het openbaar ministerie blijft vrij om de

après la concertation. Dès lors, les faits dénoncés par l'administration sur la base des critères peuvent très bien ne pas constituer de la fraude grave par la suite. Dans ce cas là également, la concertation permettra au procureur du Roi de décider s'il poursuit ces faits ou non. Si le procureur du Roi décide de ne pas poursuivre les faits, l'administration peut poursuivre son enquête au niveau administratif.

Art. 2.

L'article 2 comporte une disposition relative à l'entrée en vigueur qui stipule que le présent arrêté entre en vigueur le 1er janvier 2020.

Cette date correspond à la date d'entrée en vigueur des dispositions de la loi du 5 mai 2019 réformant la procédure « Una Via ». L'article 200, alinéa 3, de la loi prévoit en effet que ces dispositions *entrent en vigueur à la date fixée par le Roi et au plus tard le 1er janvier 2020.*

feiten te vervolgen en maakt deze beslissing na het overleg.. Het is heel goed mogelijk dat de feiten die de administratie op grond van de criteria heeft aangegeven, later geen feiten van ernstige fraude blijken te zijn. Ook in dat geval zal het overleg de procureur des Konings in staat stellen om te beslissen of hij die feiten in kwestie al dan niet vervolgt. Als de procureur des Konings beslist om de feiten niet te vervolgen, kan de administratie zijn onderzoek op administratief niveau voortzetten.

Art. 2.

Artikel 2 bevat een bepaling betreffende de inwerkingtreding volgens welke dit besluit in werking treedt op 1 januari 2020.

Die datum stemt overeen met de datum van inwerkingtreding van de bepalingen tot hervorming van de "Una Via"-procedure van de wet van 5 mei 2019. In artikel 200, derde lid, van die wet is bepaald dat de bedoelde bepalingen *in werking [treden] op de datum bepaald door de Koning en ten laatste op 1 januari 2020.*

La nouvelle procédure « Una Via » entrera en vigueur au même moment que l'arrêté royal venant compléter ce nouveau dispositif.

Art 3.

L'article 3 contient l'article d'exécution.

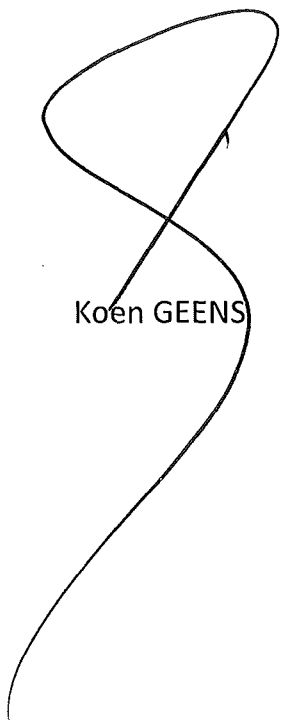
De nieuwe "una via"-procedure zal in werking treden op hetzelfde tijdstip als het koninklijk besluit dat deze nieuwe regeling aanvult.

Art 3.

Artikel 3 bevat het uitvoeringsartikel.

Le Vice-Premier Ministre et Ministre
de la Justice,

De Vice-Eerste Minister en Minister
van Justitie,

Koen GEENS